

Η δικαιοσύνη του Θεού (Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Στην τρίτη Ευχή του Όρθρου ο Ιερέας ικετεύει τον Θεόν: «δίδαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τὴν δικαιοσύνην σου, τάς ἐντολάς σου καὶ τὰ δικαιώματά σου...». Παρόμοια αιτήματα απευθύνουμε προς τον Θεό συχνά στην κοινή μας λατρεία. Και τούτο, σύμφωνα με την εντολήν του Κυρίου: «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (Ματθ. 6,33). Ο Κύριος δίνει μεγάλη σημασία στην απόκτηση της δικαιοσύνης, όπως φαίνεται και από το ότι στους Μακαρισμούς Του περιλαμβάνει και : «Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην...» (Ματθ. 5,6). Δηλαδή είναι μακάριοι ὄχι εκείνοι που επιζητοῦν απλὰ τὴν δικαιοσύνη, ἀλλὰ ἐκεῖνοι που τὴν λαχταροῦν σαν τους πεινασμένους καὶ διψασμένους, που ψάχνουν να

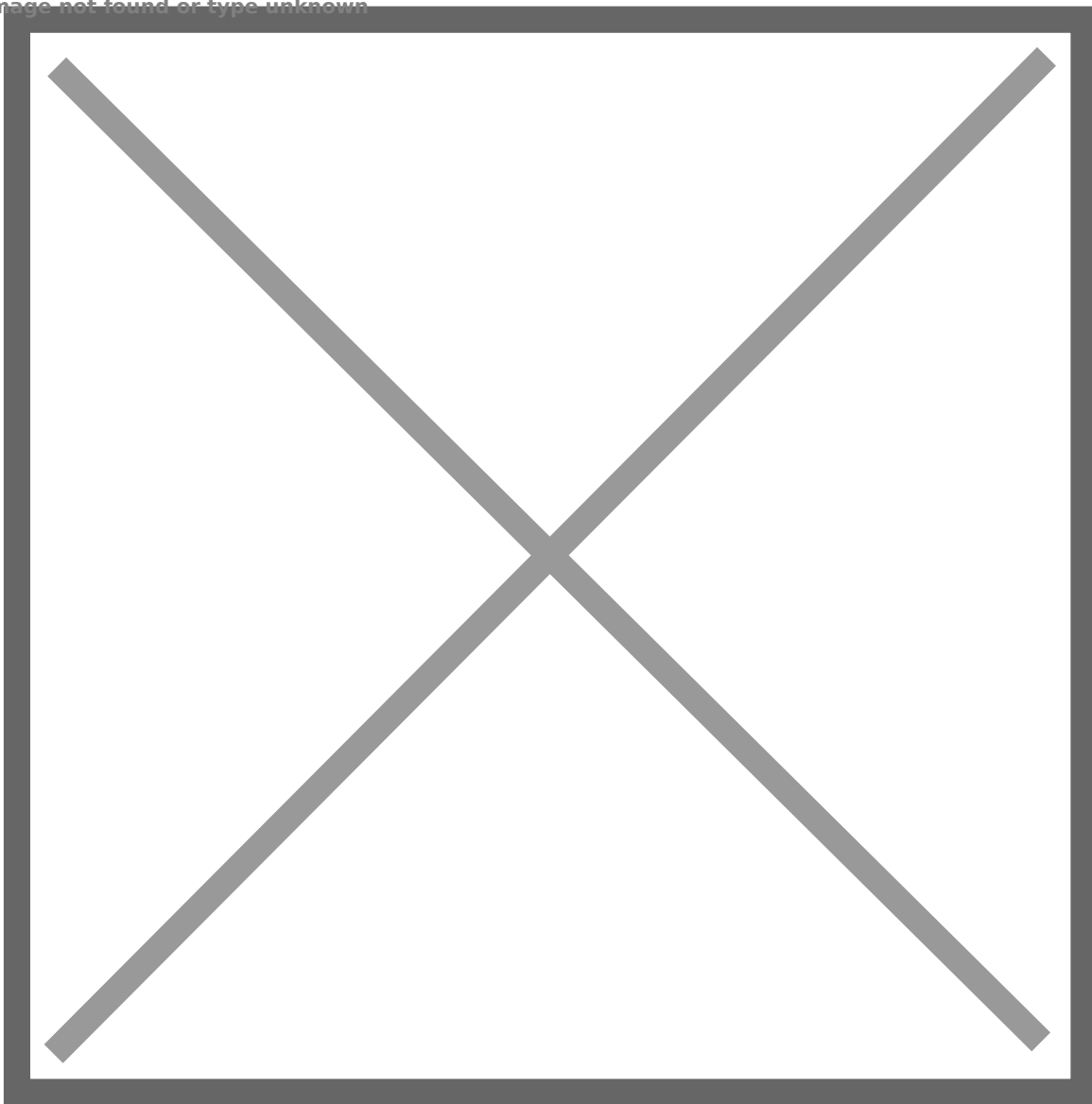
βρουν τροφή και νερό για να χορτάσουν και ξεδιψάσουν!

Αλήθεια, εμείς **νιώθουμε αυτή την πείνα και δίψα για τη δικαιοσύνη του Θεού;**

Αλλά τι εννοούμε με τον όρον «δικαιοσύνη Θεού»; Η δικαιοσύνη του Θεού στην Αγία Γραφή έχει διάφορες έννοιες: επικράτηση του θελήματος του Θεού· το σύνολον των αρετών· η δικαίωση, δηλαδή η αθώωση και η απαλλαγή από τις αμαρτίες που παρέχει ο Θεός στον άνθρωπο· η σωτηρία που παρέχεται μέσω της πίστεως στον Σωτήρα Χριστόν.

Εμείς, σήμερα ας περιοριστούμε στην έννοια της **απονομής της δικαιοσύνης εκ μέρους του Θεού.**

Image not found or type unknown

Από όσα ακούονται κατά καιρούς, φαίνεται ότι υπάρχει σύγχυση στην έννοια της δικαιοσύνης του Θεού. Επηρεασμένοι πολλοί, ακόμα και χριστιανοί, από την

ανθρώπινη δικαιοσύνη, τον τρόπο λειτουργίας των δικαστηρίων κάθε Κράτους, την Ποινική Δικονομία και τα σχετικά, θεωρούν ότι και ο Θεός πρέπει να ακολουθεί τις αρχές της ανθρώπινης δικαιοσύνης, για να είναι δίκαιος. Αν δεν το κάνει τον κατηγορούν ως άδικον!

Όμως, από την αρχή πρέπει να διευκρινίσουμε ότι **η δικαιοσύνη του Θεού είναι διαφορετική από την δικαιοσύνη των ανθρώπων**. Κατά την διατύπωση διακεκριμένου δικαστού, που μαθήτευσε δεκαετίες κοντά στον σύγχρονό μας Άγιο Πορφύριο:

Η δικαιοσύνη των ανθρώπων είναι «αποδοτική»· δηλαδή ανάλογα με το είδος και το μέγεθος της παραβάσεως του Νόμου επιβάλλεται και η ανάλογη ποινή, που καθορίζει ο Ποινικός Κώδικας και ο σχετικός Νόμος.

Ενώ, η δικαιοσύνη του Θεού είναι»αποκαταστατική»· δηλαδή, σκοπεύει όχι στην τιμωρία, αλλά στην θεραπεία της παρανομίας και την αποκατάσταση του παραβάτου του νόμου του Θεού στην προτέρα του σχέση με τον Θεό. Αυτό εύκολα μπορούμε να το καταλάβουμε αν σκεφθούμε ότι, όσο μεγάλη παρανομία και αμαρτία αν διαπράξει κάποιος, όταν την εξομολογηθεί με ειλικρινή μετάνοια ενώπιον του Πνευματικού, ο Θεός τον συγχωρεί.

Έλεγε ο Άγιος Παΐσιος: Η ανθρώπινη δικαιοσύνη λέει: Έσφαλες; Πρέπει να τιμωρηθείς. Η Θεία δικαιοσύνη λέει: Αναγνωρίζεις το λάθος σου και μετανοείς; Συγχωρείσαι. Είμαστε στα χέρια του Θεού, που είναι όλος αγάπη.

Ο Κριτής μας, είναι σπλαχνικός και φιλόανθρωπος. Δεν ψάχνει να βρει κάτι για να μας καταδικάσει. Απεναντίας, ψάχνει κάτι, το παραμικρό, για να μας δικαιώσει. (Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος).

Δικαιοσύνη του Θεού είναι εκείνη η δικαίωση και αθώωση και απαλλαγή από τα αμαρτήματα, που δίνεται από τον Θεό. Η δικαιοσύνη του Θεού είναι φιλανθρωπία, επειδή στον δίκαιο παρέχεται έλεος. (Άγιος Νεκτάριος).

Επομένως παραμορφώνουμε την εικόνα του Θεού, όταν Τον βλέπουμε ως αυστηρό τιμωρό για τα λάθη και τις αμαρτίες μας, και με τέτοια μορφή τον προβάλλουμε και στα παιδιά μας. Όταν το παιδί κάνει κάτι άσχημο είναι λάθος να του λέμε: με αυτό που έκανες δεν σε αγαπάει ο Θεός! Ή να λέμε στον άλλον που μας αδίκησε: θα σε κάψει ο Θεός γι' αυτό που έκανες! Ο Θεός ποτέ δεν παύει να μας αγαπά. Δεν μας τιμωρεί, μας διαπαιδαγωγεί για να ξαναγυρίσουμε κοντά Του και να απολαμβάνουμε τα δωρήματά Του!

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, μετά από αυτά, μήπως θα πρέπει να

αναθεωρήσουμε τις αντιλήψεις μας περί δικαιοσύνης; Μήπως την δικαιοσύνη να την βλέπουμε με το μάτι του Θεού και όχι των ανθρώπων; Ο Άγιος Παΐσιος έλεγε ένα απλοϊκό παράδειγμα για να καταλάβουμε τη διαφορά:

-Να, πες πως κάθονται δύο άνθρωποι στο ίδιο τραπέζι για να φάνε, και έχουν μπροστά τους ένα πιάτο με δέκα βερίκοκα. Αν ο ένας πεί: είμαστε δύο και τα βερίκοκα είναι δέκα – άρα μας αναλογούν από πέντε- και φάει αυτός τα πέντε κι αφήσει για τον άλλον τα άλλα πέντε, τότε αυτός ο άνθρωπος εφαρμόζει το ανθρώπινο δίκαιο και έχει την ανθρώπινη δικαιοσύνη. Γι' αυτό το ανθρώπινο δίκαιο τρέχουμε στα δικαστήρια για να το βρούμε. Αν όμως αυτός ιδεί ότι στον άλλον αρέσουν πολύ τα βερίκοκα και δείξει ότι σ' αυτόν δεν αρέσουν και πάρει μόνον ένα, και λέει στον άλλον «αδελφέ, φάε συ τα άλλα, γιατί εμένα δεν μου πολυαρέσουν», τότε αυτός έχει τη θεία δικαιοσύνη, με την οποία προτιμά ο ίδιος να αδικηθεί. Με τη θεία όμως δικαιοσύνη, αμοίβεται πλούσια η θυσία του από το Θεό.

Η δικαιοσύνη του χριστιανού μπορεί να φτάσει σε απεριόριστη ανεκτικότητα προς την αδυναμία του άλλου, που γίνεται με διάκριση και αποβλέπει στην ωφέλεια του άλλου.

Σε κάθε ενέργειά μας ας ακολουθούμε το παράδειγμα του Κυρίου μας: όταν Τον βλασφημούσαν δεν οργιζόταν· ούτε όταν Τον έφτυναν διαμαρτυρόταν· ούτε όταν έπασχε απειλούσε· τα υπέμεινε όλα σιωπηλά με υπομονή. Και κάτι ακόμη περισσότερο· δικαιολογούσε τους διώκτες Του στον Πατέρα Του και Τον παρακαλούσε να τους συγχωρήσει: » Πατέρα, συγχώρεσέ τους, δεν ξέρουν τι κάνουν» (Λουκ. 23,34) (Άγιος Παΐσιος).

Είθε, · όλοι μας, να απαλλαγούμε από την ανθρώπινη νοοτροπία και να αποκτήσουμε την δικαιοσύνη του Θεού!